

چکیده

آزمایشی به منظور بررسی اثر چند نوع بستر کشت بر شاخص‌های رویشی و فیزیولوژیکی ۵ رقم دراسنا به اجرا درآمد. این آزمایش در قالب فاکتوریل بر پایه طرح بلوک کامل تصادفی با دو فاکتور: فاکتور اول ۵ رقم دراسنا (قرمز *Dracaena marginata* "Red Edge"، سبز "*D. marginata* "Green"، رنگارنگ "*D. marginata* "Tricolor" بلالی "*D. massangeana*" و کامپکت "*D. dremensis Compact* "Janet Crig") و فاکتور دوم بستر کشت در ۷ سطح (خاک باغچه (شاهد)، "۷۰٪ خاک باغچه + ۳۰٪ خاکبرگ"، "۵۰٪ خاک باغچه + ۵۰٪ آزوکمپوست"، "۵۰٪ خاک باغچه + ۵۰٪ پوسته برنج"، "۳۳٪ خاک باغچه + ۳۳٪ ماسه + ۳۳٪ خاکبرگ"، "۶۰٪ خاک باغچه + ۴۰٪ پوسته بادام زمینی" و "۳۳٪ ماسه + ۳۳٪ پوسته برنج + ۳۳٪ خاکبرگ") در ۳۵ تیمار و ۳ تکرار انجام شد. صفات مورد مطالعه شامل شاخص‌های رویشی از قبیل ارتفاع، تعداد برگ و وزن کل گیاه و شاخص‌های فیزیولوژیکی شامل، کلروفیل a، b و کل، آنتوسیانین، آنزیم‌های کاتالاز و پراکسیداز بود. نتایج نشان داد که بیشترین ارتفاع ساقه مربوط به دراسنای رنگارنگ، بیشترین وزن کل متعلق به دراسنای بلالی، بیشترین تعداد برگ، بیشترین میزان کلروفیل a، b و کل و بیشترین میزان آنتوسیانین مربوط به دراسنای کامپکت بود. از مقایسه میانگین داده‌های مربوط به بستر کاشت می‌توان نتیجه گرفت که تیمارهای حاصل از ترکیب "خاک باغچه + ماسه + خاکبرگ" بیشترین تأثیر را روی میزان کلروفیل a، کل و میزان آنتوسیانین داشت و بیشترین میزان کلروفیل a، کل و میزان آنتوسیانین نیز تحت ترکیب تیماری "دراسنای کامپکت × خاک باغچه + ماسه + خاکبرگ" بدست آمد.

کلید واژه: آزوکمپوست، آنتوسیانین، بستر کشت، خاکبرگ، دراسنای کامپکت.